

การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต ๖ จังหวัดสมุทรปราการ

ปรัชญา โชโต* และ ชีระดา ภิญโญ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประชากรที่ใช้ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มแบบใช้หลักความน่าจะเป็นแบบแบ่งชั้นภูมิ จำนวน 350 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ลำดับแรก ด้านการกำหนดนโยบาย รองลงมา ด้านการประเมินและรายงานผล ด้านการนิเทศติดตาม และด้านการสนับสนุนและส่งเสริม ตามลำดับ 2) ครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านการประเมินและรายงานผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ครูที่มีประสบการณ์ในการฝึกอบรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยภาพรวม ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการนิเทศติดตาม ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ครูที่มี อายุ ระดับการศึกษา และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยภาพรวม ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการนิเทศติดตาม ด้านการสนับสนุนส่งเสริมและด้านการประเมินและรายงานผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การบริหาร / กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาภาวะผู้นำการบริหารและการจัดการการศึกษา สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาวะผู้นำการบริหารและการจัดการการศึกษา สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

The Management on Student Development Activities of School Administrators under the Jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office, Area ๖, Samutprakan Province

Prachya Choto and Terada Pinyo

Abstract

This study is a survey research aiming to: 1) study the level of management on student development activities of school administrators; and 2) compare the management classified by demographic characteristics. The population is teachers in schools under the jurisdiction of the

Secondary Educational Service Area Office, Area 6, Samut Prakan Province. A questionnaire is used for collecting data; and 350 sets are distributed to samples, applying stratified random sampling method. The statistical package program is used to analyze the data; and the statistical tools employed consist of frequency, percentage, mean, SD, t-test, and one-way ANOVA – specifying the statistical significance value at .05. The results are that; 1) the management on student development activities of school administrators overall and individual aspect are at the high level, having policy specification at the top one, followed by evaluation and outcome report, supervision and monitoring, and promotion and support, respectively; 2) the gender makes a difference in evaluation and outcome report at the level of .05 statistical significances; 3) the training background makes a difference in opinion towards the student development activities overall and individual aspect in terms of policy specification, supervision and monitoring, and promotion and support at the level of .05 statistical significances; and 4) age, educational background, and school size makes a difference in opinion towards the student development activities overall and individual aspect in terms of policy specification, supervision and monitoring, promotion and support, makes a difference in opinion towards the student development activities overall and individual aspect in terms of policy specification, supervision and monitoring, promotion and support, and evaluation and outcome report at the level of .05 statistical significances.

Keywords: management / student development activities

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ได้มีการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมให้เกิดการพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทาง และเกิดประสิทธิภาพนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย โดยมุ่งเน้น “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรม และคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2559 : ออนไลน์)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ การพัฒนาที่สำคัญคือ การพัฒนาที่สมดุลอย่างเป็นองค์รวมทุกด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีพื้นฐานทางจริยศาสตร์ความเป็นคนดีทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 6)

ท่ามกลางสังคมปัจจุบันนับเป็นสิ่งที่ท้าทายโดยเฉพาะในยุคสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ส่งผลกระทบโดยตรงและโดยอ้อมต่อการดำเนินชีวิตของคน ทุกเพศทุกวัยของชีวิตปัญหาสังคมได้ทวีความซับซ้อนรุนแรงขึ้นทุกขณะไม่ว่าจะเป็นปัญหาความนิยมฟุ้งเฟ้อ การแพร่ระบาดของยาเสพติด การก่ออาชญากรรม การทำแท้ง การฆ่าตัวตาย และขาดระเบียบวินัยตลอดจนขาดคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้สถานศึกษาต้องใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันและช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้พัฒนาศักยภาพของตนให้มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีศีลธรรมจริยธรรม รู้จักการเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา รู้จักคิดตัดสินใจ แก้ปัญหา วางแผนการศึกษาต่อและพัฒนาตนสู่โลกอาชีพและการมีงานทำรวมทั้งการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2553 : 4) จากปัญหาข้างต้นพบว่า การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะขับเคลื่อนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้การดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพ มีการกำกับติดตามดูแลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม มีการประเมินและรายงานผลเพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดให้เกิดความยั่งยืน โดยผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญที่สุดที่จะทำให้งานด้านนี้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยการร่วมมือกับบุคลากรในโรงเรียน ได้แก่ กรรมการสถานศึกษา หัวหน้าหมวด หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ครูที่ปรึกษากิจกรรมและผู้เรียน สนับสนุนส่งเสริมงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมกันกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์เป้าหมาย จัดทำแผนงานและโครงการบริหารงานด้านนี้ให้ชัดเจน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในส่วนของผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำหน้าที่ในการวางแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้สนองต่อสภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียน และความพร้อมของสถานศึกษา กำกับติดตามให้เป็นไปในทิศทางที่กำหนด สนับสนุนส่งเสริมงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรวมถึงการประเมินผล ปรับปรุงกิจกรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้ทราบถึงระดับของการปฏิบัติและการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการให้เกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง นำไปสู่เป้าหมายสูงสุดของการปฏิรูปการศึกษาคือ การพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน
2. ครูที่มีประสบการณ์การฝึกอบรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน
3. ครูที่มีอายุ ระดับการศึกษา และขนาดโรงเรียนต่างกันต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 25 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 2,199 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. 2560) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ ครู จำนวน 350 คน โดยคำนวณจากสูตรของ Yamane กำหนดให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบใช้หลักความ

น่าจะเป็น (Probability Sampling) แบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดชั้นภูมิเป็นขนาดของสถานศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการฝึกอบรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และขนาดโรงเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เกี่ยวกับระดับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าแบบของลิเคิร์ต (Likert's scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยได้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค เท่ากับ 0.985

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูล จำนวน 350 ชุด ได้คืนมา 350 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2560-มกราคม 2561 โดยติดต่อประสานงานกับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 25 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ระดับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย (Best. 1981 : 197) ดังนี้
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 - 5.00 หมายถึง การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 - 4.20 หมายถึง การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 - 3.40 หมายถึง การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 - 2.60 หมายถึง การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.80 หมายถึง การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ฝึกอบรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ด้วย Independent t - test วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ และขนาดโรงเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ด้วยสถิติ One Way ANOVA หรือสถิติ

Brown-Forsythe และภายหลังการวิเคราะห์พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างจะทำการทดสอบรายคู่โดยวิธี LSD (Least Significant Difference) และวิธี Dunnett T3

ผลการวิจัย

1. การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ลำดับแรก ด้านการกำหนดนโยบาย รองลงมา ด้านการประเมินและรายงานผล ด้านการนิเทศติดตาม และด้านการสนับสนุนส่งเสริม ตามลำดับ

2. ครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการประเมินและรายงานผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตามเพศ

การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	เพศ	$\bar{x}$	S.D.	t	df.	p-value
1. ด้านการกำหนดนโยบาย	ชาย	4.12	0.453	.376	269.468	.708
	หญิง	4.10	0.649			
2. ด้านการนิเทศติดตาม	ชาย	4.03	0.503	.259	249.920	.796
	หญิง	4.01	0.666			
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม	ชาย	3.93	0.571	-1.227	348	.221
	หญิง	4.03	0.726			
4. ด้านการประเมินและรายงานผล	ชาย	4.20	0.469	2.456	301.255*	.015
	หญิง	4.04	0.768			
ภาพรวม	ชาย	4.08	0.442	.507	278.608	.613
	หญิง	4.05	0.657			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการฝึกอบรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการนิเทศติดตาม ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการฝึกอบรม

การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	ประสบการณ์ ในการฝึกอบรม	$\bar{X}$	S.D.	t	df.	p-value
1. ด้านการกำหนดนโยบาย	เคยฝึกอบรม	4.30	.601	6.111*	332.948	.000
	ไม่เคยฝึกอบรม	3.93	.538			
2. ด้านการนิเทศติดตาม	เคยฝึกอบรม	4.15	.665	3.917*	322.526	.000
	ไม่เคยฝึกอบรม	3.89	.554			
3. ด้านการสนับสนุน และส่งเสริม	เคยฝึกอบรม	4.13	.647	3.411*	348	.001
	ไม่เคยฝึกอบรม	3.88	.698			
4. ด้านการประเมิน และรายงานผล	เคยฝึกอบรม	4.16	.633	1.791	348	.074
	ไม่เคยฝึกอบรม	4.02	.745			
ภาพรวม	เคยฝึกอบรม	4.19	.569	4.012*	348	.000
	ไม่เคยฝึกอบรม	3.93	.606			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ครูที่มีระดับการศึกษา อายุ และปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการนิเทศติดตาม ด้านการสนับสนุนส่งเสริม และด้านการประเมินและรายงานผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3 - 5

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตามระดับการศึกษา

การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	t	df.	p-value
1. ด้านการกำหนดนโยบาย	ปริญญาตรี	4.29	0.490	8.718*	348	.000
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.76	0.630			
2. ด้านการนิเทศติดตาม	ปริญญาตรี	4.13	0.609	5.077*	348	.000
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.79	0.585			
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม	ปริญญาตรี	4.11	0.640	4.267*	348	.000
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.79	0.719			
4. ด้านการประเมินและรายงานผล	ปริญญาตรี	4.25	0.596	6.123*	348	.000
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.79	0.775			
ภาพรวม	ปริญญาตรี	4.20	0.537	6.536*	348	.000
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.78	0.624			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตามอายุ

การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	Brown-Forsythe	Statistic	df1	df2	p-value
1. ด้านการกำหนดนโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	34.143*	3	303.122	.000
2. ด้านการนิเทศติดตาม	ระหว่างกลุ่ม	25.949*	3	279.839	.000
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม	ระหว่างกลุ่ม	13.325*	3	278.211	.000
4. ด้านการประเมินและรายงานผล	ระหว่างกลุ่ม	18.946*	3	273.633	.000
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	25.247*	3	296.457	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. ด้านการกำหนดนโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	3	5.831	1.944	5.659*	.001
	ภายในกลุ่ม	346	118.832	.343		
	รวม	349	124.663			
2. ด้านการนิเทศติดตาม	ระหว่างกลุ่ม	3	4.969	1.656	4.410*	.005
	ภายในกลุ่ม	346	129.966	.376		
	รวม	349	134.936			
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม	ระหว่างกลุ่ม	3	10.426	3.475	7.857*	.000
	ภายในกลุ่ม	346	153.041	.442		
	รวม	349	163.467			
4. ด้านการประเมินและรายงานผล	ระหว่างกลุ่ม	3	10.350	3.450	7.505*	.000
	ภายในกลุ่ม	346	159.068	.460		
	รวม	349	169.419			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	6.895	2.298	6.666*	.000
	ภายในกลุ่ม	346	119.299	.345		
	รวม	349	126.195			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากข้อค้นพบ การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ลำดับแรก คือ ด้านการกำหนดนโยบาย รองลงมา ด้านการประเมินและรายงานผล ด้านการนิเทศติดตาม และด้านการสนับสนุนและส่งเสริม ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญในการกำหนดนโยบาย มีการจัดทำแผนปฏิบัติการให้เกิดความชัดเจน มีการวางแผนทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่นและประสบผลสำเร็จ ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งมีการประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจในการจัดกิจกรรม กำกับติดตาม ให้คำแนะนำร่วมแก้ปัญหา ส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างเพียงพอ สร้างขวัญและกำลังใจที่ดีแก่บุคลากร มีการประเมินและรายงานผลการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อคณะกรรมการสถานศึกษานำไปสู่การวางแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในปีการศึกษาถัดไป ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารของ Gulick and Urwick (1937 อ้างถึงใน มณีรัตน์ สุวรรณวารี. 5 มิถุนายน 2555 : 6) ที่ได้กล่าวว่า คนที่เป็นผู้บริหารจะต้องมีหน้าที่สำคัญในการกำหนดการทำงานที่จะเกิดขึ้น กำหนดภารกิจหน้าที่ การแบ่งงานกันทำ กำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ วางแผนกำลังคน คัดเลือกคนที่เหมาะสม มีการนิเทศให้คำแนะนำ จัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ กำกับติดตามงานตามแผนงานหรือตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดสรรงบประมาณให้กับองค์การและหน่วยย่อยต่าง ๆ ให้มีงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอในการทำงาน ตลอดจนการประเมินผลการปฏิบัติงานและรายงานความก้าวหน้าเพื่อประโยชน์ในการติดตามการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553) ที่กล่าวว่า การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นบทบาทที่ผู้บริหารจำเป็นต้องกำหนดแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ผู้บริหารชี้แจง ทำความเข้าใจ และสร้างความตระหนักให้บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนเห็นคุณค่าและร่วมมือในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และมีความทันสมัยในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสถานการณ์ปัจจุบันอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพสร้างเครือข่าย ประสานความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรม นิเทศ ติดตาม ให้คำปรึกษา ประเมินผล และสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานที่ประสบผลสำเร็จกับหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิชัย แข่งขัน (2556) พบว่า การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ลำดับแรก คือ ด้านการกำหนดนโยบาย รองลงมาได้แก่ ด้านการนิเทศ และด้านการประเมิน ตามลำดับ รวมถึงงานวิจัยของ ปริญญา บุราณลักษณ์ (2553) พบว่า การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ

ศึกษาประเมินศึกษากรุงเทพมหานครโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ลำดับแรกคือ ด้านการส่งเสริมสนับสนุน รองลงมา ได้แก่ ด้านการนิเทศติดตาม และด้านการประเมินผลและรายงาน ตามลำดับ

2. จากการทดสอบสมมุติฐานพบว่า ครูเพศชายและเพศหญิง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดสมุทรปราการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการประเมินและรายงานผลแตกต่างกัน โดยครูเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการประเมินและรายงานผลสูงกว่าครูเพศหญิง แสดงให้เห็นว่าทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเพศชายมักจะได้รับบทบาทหน้าที่ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีโอกาสได้ปฏิบัติงานบ่อย ๆ ทำให้มองเห็นรูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารได้อย่างชัดเจน เช่น การบูรณาการการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกับกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียน รูปแบบการประเมินของผู้บริหาร และการนำผลการประเมินมาใช้ในการวางแผนในการจัดกิจกรรมในปีถัดไป สะท้อนให้เห็นว่าครูเพศชายเข้าใจบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ วุฒิชัย แซ่แซ่ (2556) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดหลักเกณฑ์สร้างเครื่องมือตัวชี้วัดในการประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้ชัดเจนและเป็นระบบ กำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้คณะกรรมการสถานศึกษารับทราบเพื่อการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นไป และสอดคล้องกับแนวคิดของ จุฑามาศ โกมลมรรค (2556) ที่กล่าวว่า ในการประเมินและรายงานผลผู้บริหารสถานศึกษาต้องกำหนดเกณฑ์ในการประเมินบุคลากร ประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อคณะกรรมการสถานศึกษา

ในประเด็นประสบการณ์ในการฝึกอบรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดสมุทรปราการที่มีประสบการณ์ในการฝึกอบรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่างก็มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการนิเทศติดตาม ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมแตกต่างกัน โดยครูที่เคยได้รับการฝึกอบรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่าครูที่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แสดงให้เห็นว่าครูที่ได้รับการฝึกอบรมด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีทักษะในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จัดทำเอกสาร/คู่มือ ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และมีการวางแผนจัดกิจกรรมร่วมกันกับผู้บริหารสถานศึกษา ทำให้เข้าใจสภาพการบริหารและการทำงานของผู้บริหารได้ชัดเจนกว่าครูที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริรินทร์ ปัญญาพูนตระกูล (2555) ที่กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่ช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ทักษะของบุคคลให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นและเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ ความชำนาญให้แก่บุคคลขององค์กร และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุทธิชัย ปัญญาโรจน์ (2557) ที่กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนา ช่วยให้เกิดมีทิศทางในการทำงานไปในทิศทางเดียวกัน เสริมสร้างองค์ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้แก่บุคลากร มีความรู้ เข้าใจระบบงาน และมีความชำนาญ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของชัยวุฒิ สังข์ขาว (2557) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมให้ครูเข้า

ฝึกอบรมเพิ่มคุณวุฒิด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ทำให้ครูเข้าใจรูปแบบในการจัดกิจกรรม สร้างความตระหนักให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ในประเด็นอายุพบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านคือ ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการนิเทศติดตาม ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมและด้านการประเมินและรายงานผลแตกต่างกัน โดยครูที่มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สูงกว่าครูทุกกลุ่มอายุ แสดงให้เห็นว่า ครูที่มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไปนั้น มีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผ่านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมานาน มีโอกาสรับผิดชอบในงานหลายระดับ อาทิ หัวหน้างาน หัวหน้ากิจกรรม หัวหน้าโครงการ ฯลฯ มีส่วนร่วมในการกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานและการกำหนดนโยบายกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้รับการการเชิดชูเกียรติและมีการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนดีเด่น ทำให้เข้าใจรูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ สอดคล้องกับทฤษฎีของ Erikson (1963 อ้างถึงใน ภาณุ อุดกลั่น, 2558 : 47) ที่กล่าวว่า ช่วงของวัยสูงอายุเป็นช่วงวัยที่ผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ มาอย่างมากมาย ทำให้มองโลกอย่างเข้าใจ วัยนี้เป็นวัยสุขุม รอบคอบ ฉลาด ยอมรับความเป็นจริงของชีวิต มีความรู้ความสามารถ อีกทั้งยังมีความทะเยอทะยาน มีความคิดสร้างสรรค์ ต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตและมักได้รับโอกาสในการแสดงศักยภาพ เนื่องจากมีความชำนาญและมากด้วยประสบการณ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ พวงจันทร์ ดุลละสมพะ (2556) ที่กล่าวว่า วัยสูงอายุ เป็นวัยที่มากด้วยประสบการณ์ มีความรับผิดชอบ ความสนใจ ความรอบรู้ มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา ความคิด ความมีเหตุผล และวุฒิภาวะด้านอื่นๆ รวมทั้งความสามารถทางสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิชัย แข่งขัน (2556) พบว่าผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยภาพรวมและรายด้านได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม และด้านการประเมินและรายงานผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในประเด็นระดับการศึกษาพบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดสมุทรปราการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านคือ ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการนิเทศติดตาม ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม และด้านการประเมินและรายงานผลแตกต่างกัน โดยครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่าครูที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี แสดงให้เห็นว่าครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมักจะได้รับบทบาทในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีส่วนร่วมในการวางแผน ลงมือปฏิบัติและได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่บ่อย ๆ ได้รับการนิเทศและข้อเสนอแนะจากผู้บริหารสถานศึกษา อีกทั้งยังส่งเสริมให้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องโดยเข้ารับการฝึกอบรมขั้นความรู้ต่าง ๆ ของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ส่งผลให้ครูที่มีการศึกษา

ระดับปริญญาตรีมีความเข้าใจในรูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงไกร กาญจนะโกคิน (2556) ที่กล่าวว่า ผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรีส่วนใหญ่มีความรู้ความสามารถที่เพียงพอต่อการทำงานทั่ว ๆ ไป หากได้รับคำแนะนำจากหัวหน้างานและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการทำงานก็จะส่งผลต่อการพัฒนาตนเองและพัฒนางานให้เกิดคุณภาพยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วันวิสาข์ แก้วสมบุญ (2557) ที่กล่าวว่า บุคคลทั่วไปให้ความสำคัญแก่การศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป แต่ในความเป็นจริงกลับพบว่าไม่ว่าจะสำเร็จการศึกษาในระดับใด การมีทัศนคติที่ดีต่องาน รับผิดชอบต่อหน้าที่ เปิดใจพร้อมที่จะรับสิ่งใหม่ ยอมรับเปลี่ยนแปลง เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นับเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้งานประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองชาน สีหะปัญญา (2554) พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการประเมินและรายงานผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในประเด็นขนาดโรงเรียนพบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดสมุทรปราการที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกัน โดยครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม สูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่พิเศษ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ให้ความสำคัญต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรายด้านได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการนิเทศติดตาม ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม และด้านการประเมินและรายงานผล ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนขนาดใหญ่มีการบริหารจัดการที่มีความสมดุลทั้งจำนวนครู ทรัพยากร และการบริหารจัดการต่างกับโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางซึ่งประสบปัญหาขาดแคลนทั้งครูผู้สอน งบประมาณ สื่อการเรียนการสอน ทำให้การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนขาดประสิทธิภาพ ส่วนปัญหาของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษที่มีนักเรียนและครูจำนวนมาก รวมถึงภารกิจของผู้บริหารที่ต้องรับภาระในการบริหารหลายด้าน จึงส่งผลให้การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ สอดคล้องกับแนวคิดของ พชรพงศ์ ตรีเทพา (2555) ที่กล่าวว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนนักเรียนที่มากเกินไปทำให้การบริหารจัดการขาดประสิทธิภาพ มีการบริหารงบประมาณไปใช้ในส่วนต่าง ๆ สำหรับกิจกรรมที่หลากหลายของโรงเรียน การประสานงานและการเข้าถึงข้อมูลขาดการประชุมชี้แจง รวมถึงการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ทุกส่วนเข้าใจตรงกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ (2557) ที่กล่าวว่า โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางมีปัญหาที่สำคัญหลายประการ เช่น จำนวนครูไม่ครบชั้น และไม่ครบสาระวิชาตามหลักสูตร ดังนั้นโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางจึงได้รับอัตราครูตามสัดส่วนของนักเรียนเท่านั้น โดยมีได้ค่านึงถึงจำนวนชั้นและจำนวนสาระวิชาที่มีในหลักสูตร งบประมาณที่ได้รับไม่พอเพียงสำหรับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เพราะโรงเรียนจะได้งบประมาณตามจำนวนหัวของนักเรียน เมื่อจำนวนนักเรียนน้อยงบประมาณที่ได้รับก็น้อยตามไปด้วย ทำให้มีปัญหาขาดแคลนทั้งครุภัณฑ์และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่จำเป็น รวมถึงการขาดประสิทธิภาพในการประเมินและรายงานผล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้มีโอกาสเข้ารับการฝึกอบรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เกิดการพัฒนาตนเองและเสริมสร้างทักษะในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคมอย่างเต็มตามศักยภาพ

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดระบบโค้ชโดยมอบหมายให้ครูที่มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไปทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยง ให้คำแนะนำ ดึงศักยภาพและความสามารถของครูทุกกลุ่มอายุให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ส่งผลให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ พัฒนาผู้เรียนตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ เสริมสร้างสมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามที่หลักสูตรกำหนด

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานที่ชัดเจน การประชุมวางแผนเรื่องรูปแบบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ทำให้ครูเกิดความชัดเจนในการปฏิบัติตามนโยบายและแนวทางในการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ส่งผลให้การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประสบความสำเร็จ

2. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการนำผลวิจัยไปใช้

2.1 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือดังนั้นควรศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อหาแนวทางในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในการค้นหาปัจจัยที่ส่งเสริมให้การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประสบความสำเร็จ อาทิ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร บริบทของโรงเรียน การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551) **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- เกรียงไกร กาญจนะโกนิน. (2556) “กลับหัวคิด 32 : เรียนแค่ไหนถึงจะพอที่ทำงานได้” [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://www.thairath.co.th/content/353235> (14 กุมภาพันธ์ 2560)
- จุฑามาศ โกมลมรรค. (2556) **การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยวุฒิ สังข์ขาว. (2557) **แนวทางการบริหารกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษาจังหวัดกำแพงเพชรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41**. วิทยานิพนธ์ ค.บ. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) นครสวรรค์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- ทองชาน สีหะปัญญา. (2554) **ความพึงพอใจต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5.** วิทยานิพนธ์ ค.บ. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปภาวิชัย สีนสวัสดิ์. (2560). **การศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในเขตราชภัฏบรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปริญญา บุราณลักษณ์. (2553) **การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พชรพงศ์ ศรีเทพา. (2555) **ยุทธศาสตร์การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษยอดนิยม โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร.** ดุษฎีนิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พวงจันทร์ ดุลละมพะ. (2556) “จิตวิทยาเบื้องต้น” [ออนไลน์] แหล่งที่มา : http://thongkred99.blogspot.com/2013/07/blog-post_7954.html (11 กุมภาพันธ์ 2560)
- วันวิสาข์ แก้วสมบูรณ์. (2557) “เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา” [ออนไลน์] แหล่งที่มา : http://www2.tsu.ac.th/grad/report_/files/060449492.doc (11 กุมภาพันธ์ 2561)
- วุฒิชัย แข่งขัน. (2556) **บทบาทในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) ลพบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ศิรินรินทร์ ปัญญาพุนตระกูล. (2555) “หลักสูตรฝึกอบรม” [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://www.gotoknow.org/posts/397821> (11 กุมภาพันธ์ 2561)
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2557) “ปัญหาโรงเรียนขนาดเล็กที่ต้องเร่งรัดแก้ไข” [ออนไลน์] แหล่งที่มา : http://beeadministration.blogspot.com/2015/08/blog-post_2.html (11 กุมภาพันธ์ 2561)
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. (2560) “ข้อมูลครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ” [ออนไลน์] แหล่งที่มา : http://data.boppobec.info/emis/school.php?Area_CODE=101706 (4 ตุลาคม 2560)
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559) **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564.** [ออนไลน์] แหล่งที่มา : http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=6420 (22 ตุลาคม 2560)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553) **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2557) “ประโยชน์ของการฝึกอบรม” [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://www.gotoknow.org/posts/560003> (1 กุมภาพันธ์ 2561)

สุวรรณณี ทิพย์ศรีหา. (2557) **การศึกษากิจการกรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียน อำเภอเวียงแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 2**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) ปทุมธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

Best, J. W. (1981) **Research in education**. 4th ed. New Jersey : Prentice Hall.

Erikson, E. H. Z. (1963) **Childhood and Society**. New York : W. W. Norton อ้างถึงใน ภาณุ อดกกลิ่น. (2558) “ทฤษฎีการสูงอายุ” ใน เอกสารทางวิชาการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 2. หน้า 5. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ.

Gulick, Luther. H. and Urwick, Lyndall F. (1937) **Papers on the Science of Administration**. 2nd ed. New York : Institute of Public Administration อ้างถึงใน มณีรัตน์ สุวรรณวาริ. (5 มิถุนายน 2555) “ทฤษฎีและแนวความคิดทางการบริหาร” [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://www.gotoknow.org/posts/458791> (10 มกราคม 2561)